

20. rocznica śmierci gen. Bohdana Zielińskiego

2021-05-21

Dziś, 21 maja, mija 20. rocznica śmierci Bohdana Zielińskiego - generała brygady Wojska Polskiego, szefa wywiadu i kontrwywiadu AK, a także Honorowego Obywatela Krakowa.

Bohdan Zieliński, ps. „Tytus”, urodził się 14 lutego 1906 r. w Lublinie. W wieku 19 lat wstąpił jako ochotnik do Szkoły Podchorążych w Warszawie, a następnie podjął studia w Oficerskiej Szkole Artylerii w Toruniu. W 1938 roku został mianowany kwatermistrzem 21. Dywizji Górskiej w Bielsku-Białej, a rok później - szefem sztabu 1. Brygady Górskiej. W trakcie kampanii wrześniowej dostał się do niewoli niemieckiej, stamtąd uciekł i włączył się w listopadzie 1939 roku w działalność konspiracyjną - Służba Zwycięstwu Polski - Związek Walki Zbrojnej - Armia Krajowa.

Zgodnie z rozkazem komendanta głównego Armii Krajowej gen. Tadeusza Komorowskiego - Bora został szefem oddziału III Komendy Głównej Krakowskiego Okręgu - Obszaru ZWZ, a następnie Szefem Biura Studiów Wojskowych Oddziału II Komendy Głównej Armii Krajowej. Podczas Powstania Warszawskiego pełnił funkcję oficera do zleceń gen. Tadeusza Komorowskiego-Bora. Od stycznia 1945 roku ukrywał się w obawie przed represjami ze strony komunistycznych władz. Jednak w marcu 1949 roku został podstępnie aresztowany przez UB w Krakowie i skazany na 10 lat więzienia, został zwolniony w 1955 roku.

W latach 1955-1974 pracował w Biurze Projektów Przemysłu Cementowego i Wapienniczego w Krakowie. W 1983 roku odmówił przyjęcia stopnia generała.

W roku 1992 w uznaniu zasług w latach II wojny światowej oraz patriotycznej postawy w okresie komunistycznego zniewolenia został awansowany do stopnia generała brygady. Generał Zieliński był honorowym Przewodniczącym Rady Naczelnej Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej.

W 1998 r. został wyróżniony tytułem „Małopolanin Roku”.

Podczas uroczystej sesji Rady Miasta Krakowa, która odbyła się 27 stycznia 1999 r., gen. Bohdan Zieliński otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Krakowa „w uznaniu zasług za działalność na rzecz odzyskania niepodległości Rzeczypospolitej poprzez walkę zbrojną w szeregach Jej »Armii Podziemnej«”.

Odnaczony został: Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Walecznych, Krzyżem Kampanii Wrześniowej, Krzyżem Armii Krajowej, Warszawskim Krzyżem Powstańcym.

Zmarł 21 maja 2001 w Krakowie. Został pochowany na cmentarzu parafialnym w Raciborowicach.